

[Arnfast.]

for et fælles optræningsområde, og jeg er bekendt med, at også de amerikanske tilbud går på et europæisk optræningsområde.

Jeg skal i øvrigt ikke gå meget ind i disse problemer, der dukker op i forbindelse med kompensationen og den videre planlægning og tilbud fra de forskellige lande. Jeg kan kun opfordre til, at man i disse 4 lande fortsætter sammen, så langt som man overhovedet kan komme.

Må jeg så sige til sidst, at det fremsatte dagsordensforslag kan vi selvsagt ikke stemme for. Vi går ind for så megen opklaring og oplysning om dette, også om kompensationer m. v. Vi kan dog se ét gode i den, og hvis det var muligt, ville vi egentlig ønske, at afstemningen kunne udsættes, til der var flere medlemmer i tinget — jeg ved godt, der vil komme flere medlemmer, når vi kommer til afstemningen, men der er måske nogle medlemmer, der er gået hjem — for hr. Kurt Brauer talte om, at flyforhandlingerne var et signal om, at vores ønsker om nedrustning ikke var ærligt ment. Jeg kunne godt tænke mig, at denne afstemning om dette dagsordensforslag ville blive et tilsvarende signal om, at vi stadig væk står sammen om det fælles forsvar, vi har tilsluttet os, lige så længe det er nødvendigt, indtil vi opnår de goder, som afrustningsforhandlingerne skulle give.

Steen Folke (VS):

De manøvrer, der er foregået omkring det, der er blevet kaldt århundredets største våbenhandel, har egentlig været ganske afslørende. Den ene forsvarsminister efter den anden, først hr. Brøndum og nu hr. Orla Møller, har forsikret befolkningen om, at der langt fra er truffet nogen beslutning i sagen, man er kun ved at undersøge mulighederne osv. osv. Nu i dag har vi igen hørt både forsvarsministeren og den socialdemokratiske ordfører forsikre om, at man slet ikke havde taget nogen stilling til disse ting, det var i en uhyre forberedende fase.

Men man skal være meget naiv for at tro på, at sagen ikke reelt er afgjort, i og med at den har været forhandlet imellem forsvarsforligets partier. Ganske vist har de radikale gjort sig lidt ud til bens, men de plejer da at være til at snakke med, det er jo længe siden Hørup gik i graven. Og under alle om-

stændigheder udgør socialdemokratiet og venstre og de konservative som bekendt et solidt flertal i folketinget. Det skulle undre mig meget, om forsvarsministeren ikke, når han finder tiden moden dertil, vil meddele den undrende befolkning, at man har fundet det rigtigt at indkøbe disse fly, og efter min mening bliver der med meget stor sandsynlighed tale om 58 amerikanske YF-16 fly.

Forsvarsforligets partier har ikke været interesseret i for megen blæst om sagen, og det forstår man godt. Det drejer sig som bekendt om indkøb af jagerfly til et beløb på et sted imellem 2 og 3 mia kr. for Danmarks vedkommende, og det må unægtelig virke som lidt af en provokation på et tidspunkt, hvor både de borgerlige partier og socialdemokratiet himler op om nødvendigheden af at spare på statsbudgettet, og hvor de er enige om, at besparelserne især skal gå ud over uddannelserne og det sociale område. Det bliver ikke nemt for socialdemokraterne at forklare deres vælgere, at samtidig med at de skal rammes af de offentlige nedskæringer, samtidig med at de får pålæg om at acceptere et indkomstpoltisk tvangsindgreb som det, der blev lovgivet om i går, så skal de være med til at betale 2-3 mia kr. til anskaffelse af 58 jagerfly til ingen verdens nytte. Derfor snakker socialdemokraterne også hellere om noget andet, om den beskæftigelse som flykøbene vil medføre. Omfanget af medproduktion og kompensationsordrer vil variere noget, afhængig af, hvilken flytype der bliver tale om. Jeg har nævnt, at jeg mener, det med meget stor sandsynlighed bliver den amerikanske.

Der er i hele tiden forud for dette flykøb foretaget en kraftig kampagne fra industriens side for at få det her iværksat. Faktisk tilbage fra sommeren 1974 har der været en tilsyneladende velkoordineret og centralt ledet kampagne, som har skullet få befolkningen til at stille sig positivt til dette flyindkøb. Industriledere, direktører, brancheorganisationsrepræsentanter, især fra elektronikindustrien, har talt op ad vægge og ned ad stolper om den gode beskæftigelse, den avancerede nye teknologiske know-how og muligheden for eksport til tredjelande, som ville blive til gavn for valutabalancen og dermed, siger man, for alle.

Der har svirret mange tal gennem luften, og om, hvor mange danske arbejdspladser